

ΠΟΙΗΜΑ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ

ΕΙΣ Ν. ΒΥΡΩΝΑ,

Τελευτήσαντα ἐν Μεσολογγίῳ ἔτει ραρκδ' μηνὶ Ἀπριλίῳ, ποιηθὲν ὑπὸ Φιλίππου
Ἰωάννου, νῦν καθηγητοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου (1).

- « Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι,
« Πένθιμα θ' ἐσσάμεναι καὶ πένθιμον ὄσσαν ἱεῖσαι.
« Κάτθανε γὰρ Βύρων ὁ αριστῶν φέρτατος ὕμνι.
« Κλεινὸς Βύρων ὦλετ', ἀοιδόπολιν ὅχ' ἄριστος,
« Βρεττανίης εὖχος, Ὀμοτίμων εὐγενὲς αἶμα,
« Πιστὸς τληπαθέος φίλος Ἑλλάδος ἡδ' ἐπαρωγός.

- « Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι.
« Ὄν πάρος οὐρανίης ἐθρέψατε παῖδ' ἔτ' ἐέρσης
« Ἐνδυκέως, οἶμον τ' ἐδιδάξατε καινὸν ἀοιδῆς,
« Οὐκέτ' ἐνὶ ζωῖς Βύρων πέλετ', οὐκέτι μολπῇ
« Τέρπει ἐπιχθονίους· πεπέδηται οἱ ὀξεί πότμῳ
« Γλῶσσα, καὶ οἱ σιγῇ ψυχροῖς ἐπὶ χεῖλεσιν ἵζει.

- « Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι.
« Βύρωνος σιγαῖ καπυρὸν στόμα· τοῦ δὲ μέλισμα
« Ὑστάτιον, τῷ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν

(1) Τὸ ποίημα τοῦτο ἐποίηθη μικρὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίου
Ν. Βύρωνος· ἐπειτα δὲ ἐπεξεργασθὲν μετεποίηθη ἐν πολλοῖς.

- « Ἑλλήνων σφετέρης περὶ πάτρης ἱφι μάχεσθαι,
 « Ἀλμήςσσι βράχεσσ' ἐπινήχεται εἰσέτ' Ἑλαίου (1),
 « Εἰσέθ' ὑπὸ κνημοῖς Ἀρακύνθου παιπαλόεντος
 « Ὠκυρόου τ' Εὐήνου ἀκούεται ἀμφὶ ῥέεθρα.
 « Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι.
 « Λυγρὸς ἔχει Βύρωνα κλυτὸν μόρος· ἐν δ' ἄρ' Ἑλαίῳ
 « Ἀκτῆς παρ' τενάχεσσ' Αἰτωλίδος ἄλγεϊ λαὸς
 « Καὶ στρατὸς Ἑλλήνων ἄμοτον μέγαν ἄνδρ' ἀνακλαίει,
 « Ὀν νόσος ἀργαλέη βιότοιο δάμασσεν ἐν ἀκμῇ·
 « Ἦνι κατηφίῳν περιῖσταται οἶκον ὄμιλος
 « Σύμπας οἰχομένου, ποθέων ἐρικυδέα φῶτα,
 « Ὅς τ' αἰνῶς σφιν ἄρῃι δυσηχεῖ τειρομένοισι
 « Τηλόθεν ἦλθε πρόφρων ἐπαμύντωρ νηὶ ταχείῃ.
 « Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι.
 « Καὶ πάρος ἡμετέρην, Βύρων, πατρίδ' ἤλυθες αἶαν,
 « Ὀψόμενος μεγάλων πατέρων τέκνα, οἱ σοφίης τέ
 « Ἡγεμόνες μερόπεσσιν ἐλευθερίας τ' ἐγένοντο.
 « Ἦλυθες· ἀλλὰ βαρὺν τῆμος φέρον υἱες Ἀχαιῶν
 « Κλοιὸν ἐπαυχένιον, ἐν οἷζύϊ δ' ἤματα πάντα
 « Δεῖλαιοι ζώεσκον, ἀτασθάλῳ ἔθνεϊ Τούρκων
 « Δουλεύοντες ἀνάγκῃ, ἀμήχανόν ὄτλον ἔχοντες.
 « Τῷ σφιν ἀναλκείην ὠνείδισας, ἄθλιον ἔλκειν
 « Βουλομένοις μᾶλλον βίον ἢ πότμον εὐκλὲ' ἐπισπεῖν.
 « Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι.
 « Δριμὺ τόδ' ἐκ σέθεν Ἑλλήνων ἔπλε παισὶν ὄνειδος·
 « Καὶ σὺ μὲν, ὦ Βύρων, ἔλιπες πάλιν Ἑλλάδος οὐδας

(1) Ἑλαῖος, πόλις Αἰτωλίας ἀρχαία μνημονευομένη παρὰ Πολυβίῳ βιβλ. 4, 65, 6. Ἐκεῖτο δὲ πιθανῶς ὅπου νῦν τὸ Μεσολόγγιον, ἀνθ' οὗ ἐκλαμβάνεται ἐγταῦθα. Ἰδὲ Forbiger, Alte Geographie, III Baud, 901.

- « Ὀψιμον οἰκτίζων ἀνδρῶν γένος, οὐδ' πατρίς ἦδε
- « Φῦσε πάλαι σοφίῃ τε καὶ ἡγορέῃ περικλειτούς·
- « Ἕλληνας δ' αἰδῶς δύνε φρένας, οὐδ' ἔτι δηρὸν
- « Δουλασύνη ἐδόκει σφιν ἀνασχετὴ· ἀλλὰ τάχ' ἀλκῆς
- « Μνησάμενοι πατέρων Τούρκοις τολύπευον ὄλεθρον.

« Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι.

- « Ἐξαπίνης ἰαχὴ πολεμῆϊος ὦρτ' ἀνὰ πᾶσαν
- « Ἑλλάδα γαῖαν ἄρῃος ἔριν δεινὴν συναγόντων.
- « Δεσμὰ διαρρήξαντες Ἀχαιῶν υἱες ἀεικῇ
- « Αἶψα μάλ' ἐκ σμινυῶν ὄπλ' ἀρήϊα τεῦξαν ἰδ' ὕννοιν.
- « Σταυροῦ δ' ἀμπετάσαντες ἐς αὔρας σῆμ' ἱεροῖο
- « Καὶ Φερρᾶϊου μέλποντες ἀοιδοῦ θούριδα μολπὴν,
- « Ὀθμ.ανοῖς ἐπόρουσαν, ἐλευθερίην ἐρατεινὴν
- « Ἴφι μάλ' ἀρνύμενοι αἰμορῥάντοισι ἐν ἀέθλοις.

« Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι.

- « Ἀλβίονα πνοιαί ἐς ὀμιχλήεσσαν ἔνεικαν
- « Τηλόσ' ἐνυάλιον μέλος Ἑλλήνων, ὃ ῥ' ἀκούσας
- « Θάμβησεν Βύρων· οὐ γὰρ γένος ἔλπετο δοῦλον,
- « Δηρὸν ὑπὸ ζεύγλῃ μογέον χρόνον, ὧδε μάλ' ὦκα
- « Αὐχέν' ὑπεξερύσεσθαι, ἀπορρήξειν τε λέπαθνα,
- « Λᾶξ δ' ἐπιβὰν κτενέειν ὑπὸ ποσσὶν κέντορας ὠμούς·
- « Ουμοδακῶν δ' ἐπέων ἐμνήσατο, τοῖσιν Ἀχαιῶν
- « Πρώην ἤκαχεν υἱας ἀεικέα πῆματ' ἔχοντας.
- « Μνήσατο· καὶ ἔγνω ἅψ Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι,
- « Λαοῖς μαρναμένοισιν ἐλευθερίας τε ποθεινῆς
- « Παίδων τ' ἠδ' ἀλόχων πέρι προφρονέως ἐπαρήξω.

« Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι.

- « Δέξατο κυδάλιμον πολεμόκλονος Ἑλλάς ἀοιδὸν
- « Ἐμπαλιν ἰκόμενον· δέξασθε δὲ καὶ Διὸς ὕμμες

« Κοῦραι Κασταλίδες, δάφνης τε κλάδους ἐριθηλοῦς

« Δρέψασαι ξείνου ξανθὰς ἐστέψατ' ἐθείρας ·

« Δέξατο καὶ ὀπλόδουπος Ἐλαίου ἐν πτολιέθρῳ

« Ἑλλήνων στρατιῇ φίλον ἀνέρα καὶ ἐπίκουρον ,

« Πουλὺ πλέον χαίρουσα μετὰ φρεσὶν ἢ τὸ παλαιὸν

« Χαῖρ' ἐπὶ Τυρταίῳ Σπάρτης γένος ἐγγεσίμωρον ,

« Πυθόχρηστος ὅτε σφ' ἀγὸς ἤλυθεν ἔνθεα μέλπων.

« Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῷσι κλαίετε Μοῦσαι.

« Οὐ μεῖον Βύρων ἐγεγήμεν, Ἑλλάδα πᾶσαν

« Στίλβουσιν λεύσσων ὅπλοις καὶ πάντοθ' ἀκούων

« Θούριον ἡϊθέων μεμαώτων ἱφι μάχεσθαι ·

« Ἀνδρῶν δ' οἱ δόατ' αὖθις ὄρᾱν γένος ἐξ αἶδαο

« Ἄλκιμον ἐγρόμενον, τὸ τ' ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσιν ,

« Ἡ ἐν Θερμοπύλης , ἢ ἐν πεδίῳ Μαραθῶνος

« Ἡ πόρῳ ἐν κλεινῷ Σαλαμῖνος βαρβαρικοῖσι

« Στίφεσι μαρνάμενον πάρος ἀφθιτον ἤρατο κῦδος.

« Τῷ ῥα μετ' ἀγρομένοισιν ἐν Ἐλαίῳ ἀνδράσι Βύρων

« Στάς τότε εὐπτολέμοισιν ἐὼν πάλι λάζετο μῦθον ,

« Τῷ σφιν ἀναλκείην ὠνείδισεν · ἠγορέην δὲ

« Αἰνήσας σφετέρην καθυπέσχετο συνθανέειν σφι ,

« Πάτρην ῥυομένοις ἐπαμύνων πρόφρονι θυμῷ.

« Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῷσι κλαίετε Μοῦσαι.

« Αἴ, αἴ! ἀλλ' οὐ δηρὸν ἐπηύρατο τῆς δ' ἐπαρωγῆς

« Ἑλλάς δυστλήμων · ταχὺ γὰρ Βύρωνα δυσαλθῆς

« Ἡπίαλος κατέμαρψε καὶ οἱ γυῖ' ἀγλαὰ λῦσεν ·

« Οὐκ ἐμάραινε τέχνης παιωνίδος ἄλθεα φλογμόν ·

« Οὐ χραῖσμον νασέοντι λιταὶ τόσαι εὐχομένοιο

« Λαοῦ ὑψιμέδονθ' ὑγίειαν οἱ αὖθις ὀπάσσαι ·

« Νοῦσος πάνθ' ἀλίωσε καὶ αἰῶνος γλυκεροῖο

- « Μουσάων θεράποντα φέριστον ἄμερσεν ἀοιδόν.
« ὦ στυγερῆς αἵσης ! ὦ πῆματος ἀλγινόεντος !
« Τὸ ξυνὸν νήσου λαοὺς κίχεν ποντομεδούσης
« Ἀλβίονος, ναέτας τε πολυστόνου Ἑλλάδος αἴης.
« Αἴλινα Βρεταννίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι ·
« Εἰνάλια νύμφαι, γλαυκοῦ κόραι ὑγροκέλευθοι
« Νηρέος, αἱ Τρίτωσιν ὀχούμεναι ὠκυπόροισι
« Λαιψηραὶ μάλα πλώετ' ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
« Ἐσπερίην νῦν ὦκα δι' οἷδατος ἔλθετε νῆσον,
« Ἄσπετον ἔνθ' ὕδωρ ποταμὸς μέγας εἰς ἄλλα βάλλει ·
« Νύμφης δ' ἐλθοῦσαι ἀγγεῖλατε Ταμεισίδεσσιν,
« Ἡματος ὅττι φάος Βύρων λίπε τηλόθι πάτρης,
« Οὐδ' ἄρ' ἔτι σφείων θέλξει φρένας ἡδὺ ἀείδων.
« Καὶ τρίτωσι δ' ἄνωχθε κόχλῳ μέλος ἐμβυκανῆσαι
« Πένθιμον, ὠκυάλοις μηνῦον νηυσὶν ἀπάντη,
« Ἡσιν ἔπι Βρετανῶν περᾶ ἔθνεα μυρία πάντων,
« Ὅττι πάτρης σφι μέγ' εὖχος ἐρίκλυτος ὦλετ' ἀοιδός.
« Αἴλινα Βρεταννίδες σὺν Ἀχαιῖσι κλαίετε Μοῦσαι.
« Ὑμμες δ' ὄβριμοι ἄνδρες, ὅσοι πτολίεθρον Ἑλαίου
« Κλεινὸν ἐρυόμενοι πάτρης μεγάλης προμάχεσθε,
« Δεῦτε τάφον Βύρωνος ὀρύξατε μουσοπόλοιο,
« Βοζάριος Μάρκοιο πέλας τάφου ἀλκιμάχοιο ·
« Καὶ νέκυν ἐγκατάθεσθε χοηφορέοντες ἀπ' ὅσων
« Δάκρυα θερμὰ φίλῳ. Παρακείσθω κύδει κῦδος,
« Κύδει ἀπ' ἠνορέης, φρενοτερποῦς κῦδος ἀοιδῆς ·
« Γλαυκῆς δ' ἀμφὶ τάφον φιτύσατε κύκλῳ ἐλαίης
« Πτόρθους καὶ δάφνης Ἑλικωνίου, ἔνθα λιγεῖται
« Φυλλάσιν ἐνδιάουσai ἀηδονίδες μινυρῆσι
« Μολπῆς ἐσσομένοις αἰεὶ ἀνδράσι σημανέουσι

- « Βύρωνος μεγάλου, λιγυμόλπου τύμβον αἰδοῦ.
 - « Κλαυθμοῦ Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιῖσι λήγετε Μοῦσαι.
 - « Ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅθ' ἀγνὸν ἐλευθερίας ἐπὶ πᾶσαν
 - « Γαῖαν ἐπαντεῖλαν φάος Ἑλλάδα λευγαλέοιο
 - « Κυάνεον κεδάσει πολέμου νέφος, ἡδὲ γλυκεῖης
 - « Εἰρήνης οἶσει καὶ Εὐνομίης καλὰ δῶρα·
 - « Δὴ τότε Ἀχαιῶν υἱὲς Ἀχαιῖάδες τ' ἐπέτειοι
 - « Ἐρχόμενοι Βύρωνος ἐπ' ἡρίον ὕδατι φαιδρῶ
 - « Κασταλῖης ῥανέουσι νεκροῦ κόνιν, ἡδὲ κλάδοισι
 - « Δάφνης ἐξ ἱερῆς στήλην στέψουσιν αἰδοῦ. »
-